

- Artiklarna 3.1, 4.5 och 11.2 i direktiv 2004/35 ska tolkas på följande sätt. Vid beslut om att ålägga verksamhetsutövare, vars verksamhet omfattas av bilaga III till direktivet, att vidta hjälpåtgärder, är den behöriga myndigheten inte skyldig att visa att de verksamhetsutövare vars verksamheter myndigheten anser ha orsakat miljöskador har begått fel eller försummelse eller att de uppsåtligen har orsakat dessa skador. Den behöriga myndigheten är emellertid skyldig att först söka utreda källan till den konstaterade föroreningen, varvid myndigheten förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning beträffande de förfaranden och medel som anlitas samt den tid som utredningen ska pågå. Den behöriga myndigheten är vidare skyldig att i enlighet med nationella bevisregler visa att det föreligger ett orsakssamband mellan de verksamheter som bedrivs av de verksamhetsutövare som är föremål för hjälpåtgärderna och föroreningen.
- Skyldigheten att avhjälpa skadan åvilar endast verksamhetsutövare i den mån de bidragit till att skapa föroreningen och risken för förorening. Den behöriga myndigheten måste därför i princip fastställa hur stor andel varje verksamhetsutövare har skapat av den förorening som myndigheten försöker avhjälpa och beakta deras respektive skuld vid beräkningen av kostnaderna för hjälpåtgärderna som denna myndighet ålägger dessa verksamhetsutövare, oaktat artikel 9 i direktiv 2004/35.
- beakta kriterierna i punkt 1.3.1 i bilaga II till direktiv 2004/35 och i sitt beslut noggrant redovisa skälen för sitt val och, i förekommande fall, ange skälen till varför det inte behövs en noggrann prövning i enlighet med nämnda kriterier eller varför en sådan prövning inte har kunnat genomföras, exempelvis på grund av att miljösituationen var så allvarlig att åtgärden var brådskande.
- Under sådana omständigheter som de som är för handen i målet vid den nationella domstolen utgör direktiv 2004/35 inte hinder mot nationella bestämmelser som ger den behöriga myndigheten möjlighet att föreskriva att verksamhetsutövare som berörs av hjälpåtgärder endast får använda sin mark om de genomför de arbeten som myndigheten kräver, och detta trots att verksamhetsutövarnas mark inte berörs av dessa åtgärder på grund av att den redan har varit föremål för saneringsåtgärder eller aldrig har förorenats. En sådan åtgärd måste emellertid vara motiverad av målet att förhindra att miljösituationen förvärras i de områden där åtgärderna genomförs eller av målet att, med tillämpning av försiktighetsprincipen, förebygga att miljöskador uppkommer eller att sådana skador upprepas på verksamhetsutövarnas mark, vilken gränsar till det strandområde som är föremål för de aktuella hjälpåtgärderna.

(¹) EUT C 19, 24.1.2009.

2. Artiklarna 7 och 11.4 i direktiv 2004/35/EG jämförda med bilaga II till samma direktiv, ska tolkas enligt följande:

- Den behöriga myndigheten har rätt att besluta om omfattande ändringar i hjälpåtgärder, vilka har beslutats efter ett kontradiktoriskt förfarande där de berörda verksamhetsutövare har deltagit och vilka redan är genomförda eller har börjat genomföras. För att kunna fatta ett sådant beslut måste den behöriga myndigheten emellertid:

- höra de verksamhetsutövare som åläggs att vidta åtgärderna, utom i de fall då miljösituationen är så allvarlig att myndigheten måste ingripa omedelbart,

- uppmana bland andra de personer som äger den mark där hjälpåtgärderna ska vidtas att lämna synpunkter, som myndigheten ska beakta, och

Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 22 januari 2010 — ecoblue AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Mål C-23/09 P) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — Det äldre varumärket "BLUE" — Ordkännetecknet "Ecoblue" — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet)

(2010/C 134/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: ecoblue AG (ombud: C. Osterrieth, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (ombud: D. Botis), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 12 november 2008 i mål T-281/07, ecoblue AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), genom vilken förstainstansrätten ogillade en talan som den som ansökt om registrering av ordmärket "Ecobleu" för tjänster i klasserna 35, 36 och 38 väckt mot beslut R 844/2006-1, som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 25 april 2007, om avslag på överklagandet av invändningsenhetens beslut att avslå ansökan om registrering av nämnda ordmärke, till följd av en invändning som framställdes av innehavaren av gemenskapsvarumärket "BLUE" för varor och tjänster i klasserna 9, 36 och 38, liksom fyra andra gemenskapsordmärken som innehåller ordet "BLUE"

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Ecoblue AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) () EUT C 90, 18.4.2009.

Domstolens beslut (fjärde avdelningen) av den 11 mars 2010 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen — Sverige) — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening mot AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

(Mål C-24/09) (¹)

(Artikel 104.3 första stycket i rättegångsreglerna — Direktiv 85/337/EG — Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt — Direktiv 96/61 — Samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar — Allmänhetens deltagande i beslutsprocesser på miljöområdet — Rätt att föra talan mot beslut om tillstånd för projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan)

(2010/C 134/18)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening

Motpart: AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Högsta domstolen — Tolking av artiklarna 1.2, 6.4 och 10a i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG — Uttalande från kommissionen (EUT L 156, s. 17) — Tolking av artiklarna 2.14 och 15a i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (EGT L 257, s. 26), i dess lydelse enligt direktiv 2003/35/EG — Nationell lagstiftning enligt vilken lokala ideella föreningar får delta i förfarandet med anledning av en ansökan om att bedriva miljöfarlig verksamhet, medan rätten att överklaga tillståndsbeslut är förbehållen sådana föreningar som enligt sina stadgar har till ändamål att tillvarata naturskydds- eller miljöskyddsintressen, som har bedrivit verksamhet i Sverige under minst tre år och som har minst 2 000 medlemmar

Avgörande

1. Medlemmar av den berörda allmänheten, i den mening som avses i artiklarna 1.2 och 10a i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003, samt i den mening som avses i artiklarna 2.14 och 15a i rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35, varvid sistnämnda bestämmelser återges i artiklarna 2.15 och 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, ska ha rätt att föra talan mot beslut genom vilka en instans, som ingår i en medlemsstats domstolsväsende, har tagit ställning till en ansökan om tillstånd för ett projekt, oberoende av vilken roll de, genom att delta i förfarandet i nämnda instans och yttra sig där, kan ha haft vid handläggningen av nämnda ansökan.
2. Artikel 10a i direktiv 85/337, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35, och artikel 15a i direktiv 96/61, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35, varvid sistnämnda bestämmelse återges i artikel 16 i direktiv 2008/1, ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning genom vilken rätten till rättslig prövning av ett beslut angående en verksamhet som omfattas av